

Sümeghy József

1920. június 2-án született Rábcakapiban Sümeghy József evangélikus lelkész. Szülei Sümeghy József és Molnár Ilona voltak. Általános iskolába Rajkán és Tokodaltárón járt. Gimnáziumi tanulmányait a fasori evangélikus gimnáziumban, majd a soproni líceumban végezte. Vallástanból és történelemből jó eredményeket ért el, pályázatokat nyert, szavalóversenyeken is szépen szerepelt. Gyorsírásból országos versenyeken vett részt. Középiskolai évei alatt súlyosan megbetegedett, gyógyulása meghatározta pályaválasztását is, az orvosi pálya helyett a lelkészi szolgálat mellett döntött és a Soproni Evangélikus Hittudományi Karon folytatta tanulmányait 1939 és 1943 között.

Kapi Béla püspök 1943. július 25-én szentelte őt pappá az enyingi gyülekezetben. Rövid siófoki segédlelkészség után 1943-tól két ízben is a líceum diákotthonában nevelőlelkész lett, közben Sárszentlőrincen volt segédlelkész. A háború miatt a líceumot bezárták, ekkor a soproni 526. sz. hadikórházban teljesített szolgálatot 1944. december 31-ig. „Szomorú idők fájó emlékei maradtak bennem” – emlékezett vissza erre az időszakra.

1945 januárjában a vadosfai anyagyülekezet kisfaludi filiájába került, részben gyülekezeti, részben pedig nevelőlelkészi szolgálatra az Ajkay családhoz. 1949-től Győrben volt hitoktató, majd a soproni líceum vallástanára (1949. november 18. – 1950. november 30.). Soproni hitoktatói szolgálata mellett a Teológus Otthon igazgatói teendőit is rábízták Budaker Oszkár igazgatótávozása után. 1950 őszén a győri diakonissza anyaház igazgató-lelkésze lett. Az anyaház az államosítások miatt megszűnt, 1953 júliusában a vadosfai evangélikus gyülekezet hívta meg lelkészének, ahol negyvennégy éven át végezte szolgálatát. A vadosfai gyülekezethez hat filiális egyházközség tartozott.

Németh Gyöngyivel kötött házasságából három gyermek született: József, Péter és Gyöngyi. Sümeghy József szolgálata alatt négy új templom épült Potyondon (1966), Magyarkeresztúron (1968), Mihályiban, a visszakapott egykori evangélikus iskola épületben (1987) és Kisfaludon (1997). Nyugdíjba vonulása előtt, 1997-ben szentelték fel az új kisfaludi templomot. Lelkeket építő lelkész is volt. Az iskolákban hittanórák és egyéb gyülekezeti szolgálatok lelkiismeretes végzése mellett a gyülekezetben, híveit házassági évfordulójukon személyes hangú levélben köszöntötte. Bárhol járt, mindig volt ideje arra, hogy az utcán sétálókat megszólítsa, beszélgessen velük, és érdeklődjön családtagjaikról. Név szerint ismerte a több mint ezerfős gyülekezet majd minden egyes tagját. Életüket igyekezett mindig nyomon követni, és ha szükség volt rá, minden esetben örömmel és szívesen segítette a gyülekezet tagjait.

Hosszú szolgálata 1997. július 14-én ért végét, de nyugdíjasként helyettes lelkészi feladatokat végzett, a líceum kollégiumában esti szolgálatot vállalt. Az egyetem pedagógiai karán tanuló evangélikus hallgatóknak hittanórát, bibliakört tartott. A Kisalföld napilapban rendszeresen jelentek meg a „Heti tűnődései”, a Panoráma, majd a Corvinus Rádióban hangzottak el „Örömhír” adásai. Írásait az Evangélikus Élet, az Evangélikus Naptár, a Nyugati Kapu és más periodikák közölték.

Sümeghy József március 5-én, életének nyolcvanhetedik évében hunyt el.

Irodalom:

Soproni Szemle. 62. évf. 2007/4. szám. - p. 448-452.

Sümeghy Józsefre emlékezünk (1920-2007) In: Evangélikus Élet 2007. 11. sz.